

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

28 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het sociaal woonbeleid op het platteland

Vraag om uitleg van de heer Christian Verougstraete tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het risico van faling van meerdere rederijen wegens de hoge olieprijsen

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over administratieve lastenverlaging in de landbouw

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over diversificatie op landbouwbedrijven

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de problematiek van gewasbeschermingsmiddelen voor kleine teelten

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de oprichting van telersverenigingen

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de landbouwraad met betrekking tot de hervorming van het Europees suikerregime

Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

Dinsdag 28 juni 2005

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.52 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Michèle Hostekint tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het sociaal woonbeleid op het platteland

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Hostekint tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het sociaal woonbeleid op het platteland.

Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in het regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering het platteland erkent als kwalitatief leef- en woongebied, en dat ze de kwaliteit van woon- en leefomgeving in kleine kernen wil bevorderen. Uit een rapport van de Koning Boudewijnstichting, dat onlangs werd gepubliceerd, blijkt dat het slecht is gesteld met de kwaliteit van het woonbeleid op het platteland. Het rapport wijst op een nijpend gebrek aan Vlaams beleid in de kleine gemeenten. Er wordt gepleit voor een langetermijnvisie voor het woonbeleid op het platteland.

Het gaat hierbij over heel specifieke problemen. Er is nauwelijks een aanbod van sociale huurwoningen, de kwaliteit van de bestaande woningen is veel slechter dan elders, de huur- en verkoopprijzen zijn de voorbije 5 jaar meer gestegen dan het

Vlaams gemiddelde. Er wordt gepleit voor meer budgetten, structuren en ondersteuning, maar vooral voor lokale projecten. Dat zijn aangepaste, kleinschalige woonprojecten die goed geïntegreerd zijn in het dorpsweefsel, en die zich vooral richten op ouderen, allochtonen en jonge starters.

De voorbije 10 jaar is de kwaliteit nauwelijks verbeterd. Er zouden maar liefst 13 percent slechte woningen zijn. Dat gaat over meer dan 300.000 gezinnen, vooral in Oost- en West-Vlaanderen, met het grootste probleem in de Westhoek. Daar is bijna geen sociale woningbouw. Er zijn te weinig huurwoningen. De wachtlijsten zijn immens.

Wat meer is, de afgelopen jaren is er heel weinig onderzoek gebeurd. De meest recente, beschikbare cijfers zijn van 1997. Voor een goed beleid is dat nochtans essentieel.

Volgens het Vlaams regeerakkoord zal de Vlaamse Regering 'effectief en efficiënt overleg realiseren tussen de verschillende bestuursniveaus en samenwerkingsverbanden ondersteunen zodat alle overheden en departementen zich inzetten voor een gezamenlijke strategie en de uitvoering ervan met het oog op de leefbaarheid van de regio's en het platteland'.

Mijnheer de minister-president, welke conclusies trekt u uit het rapport van de Koning Boudewijnstichting? Welke conclusies trekt u uit de bevindingen en aanbevelingen van dit rapport? Wat vindt u van de kritiek van de onderzoekers dat de Vlaamse overheid een nijpend gebrek aan beleid voor kleine, landelijke gemeenten heeft en geen langetermijnvisie heeft inzake woonbeleid op het platteland? Overweegt u overleg met de minister van Wonen teneinde de kwaliteit van de woningen op het platteland op korte termijn te verbeteren en

Hostekint

het aanbod van sociale woningen op het platteland op te voeren?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik ben blij met deze vraag om uitleg in de subcommissie voor Landbouw. Wonen op het platteland is vaak een vergeeten hoekje in het beleid geweest. Ik hoop dat er nu verandering in komt. Het probleem van te weinig sociale woningen, lage woonkwaliteit en toegenomen huur- en kostprijzen is sinds lang gekend. Dit veroorzaakt in de verschillende gemeenten een achteruitgang van de leefkwaliteit. Het is dan ook belangrijk dat er bij eventuele beleidsbeslissingen voldoende oog is voor het behoud van het sociaal evenwicht binnen de gemeenten.

Bij de start van het Interbestuurlijk Plattelands-overleg, het IPO, gisteren werden drie ondersteunende werkgroepen opgericht. Eén ervan zal zich toespitsen op de functie woon- en leefmilieu. Mijnheer de minister-president, is het mogelijk om de woonproblemen van het platteland in het kader van het IPO aan bod te laten komen? Wilt u er bij minister Keulen op aandringen om dit probleem aan te pakken en er de nodige middelen voor vrij te maken?

De heer Jos De Meyer: Op de studiedag gisteren opperde de vertegenwoordiger van de Boerenbond het idee om een vierkantshoeve die niet meer voor de landbouw wordt gebruikt, niet om te bouwen voor 1 gezin, maar bijvoorbeeld tot 8 sociale woningen. Dat is ook afhankelijk van de ligging. Dit is niet alleen de bevoegdheid van de minister van Landbouw, maar ook van de ministers van Ruimtelijke Ordening en Wonen. Op die studiedag werden interessante denkrichtingen gevolgd. Misschien moeten we daar wat creatiever over durven nadenken.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Hostekint, u hebt verwezen naar de problemen in de Westhoek. De bevindingen van de werkgroep die daar de voorbije jaren heeft aan gewerkt zijn belangrijk, ondanks het feit dat de problemen ook elders voorkomen. U verwijst ook naar de KBS-

studie, die ons welbekend is. De conclusies van die studie bevestigen de bevindingen uit de VRIND 2005. 'Op het vlak van huisvesting is er nog heel wat werk in de plattelandsgemeenten.' Dat vat goed samen wat u hebt aangebracht.

De huisvestingsproblematiek van onze plattelandsgebieden is driedelig. Ten eerste gaan de prijzen van de bouwgrond en de woningen er pijlsnel de hoogte in. Dat fenomeen kennen we in heel Vlaanderen, maar het wordt in plattelandsgebieden heel scherp gesteld, omdat die van oudsher een laag prijsniveau hadden. Dit is het rechtstreekse gevolg van de zware verstedelijkingsdruk in Vlaanderen.

Toen ik studeerde, betekende plattelandsbeleid opkomen voor even goede collectieve voorzieningen als in de verstedelijkte gebieden. Nu is dat het kanaliseren van de verstedelijkingsdruk op het platteland. De Vlaamse plattelandsgebieden zijn suburbane gebieden geworden. Ten tweede ligt het basiscomfort van de woningen heel laag. Dat heeft ook te maken met historische omstandigheden. Ten derde is het aanbod aan sociale huurwoningen heel gering.

Het onderzoek van de KBS bevat een aantal belangrijke aandachtspunten. Het pleit heel sterk voor maatwerk, aangepast aan de betrokken regio en in samenspraak met de verschillende bestuurslagen die enige impact kunnen hebben. De provincie kan de rol van spelverdeler spelen, de soms te geringe lokale inspanningen versterken en het soms centralistische beleid vertalen.

De overheid moet werken aan het gebrek aan bestuurlijke draagkracht dat zich soms voordoet. Kleinere gemeenten ontbreekt het soms aan draagkracht om een sterk budgettair, beleidsvoorbereidend en -uitvoerend beleid te realiseren. De studie pleit ook voor meer samenwerking tussen publieke en privé-sectoren.

De kritiek van de onderzoekers dat de Vlaamse overheid een nijpend gebrek aan beleid heeft inzake kleine, landelijke gemeenten en geen langetermijnvisie heeft inzake woonbeleid op het platteland is een van de redenen waarom het regeerakkoord nu wel een hoofdstuk over plattelandsbeleid bevat. Het is niet de bedoeling om een nieuwe bevoegdheid af te lijnen in het Vlaamse beleid. We willen doorheen de andere beleidsma-

Leterme

teries bij het uitwerken van de regelgeving en het uitvoeren van het beleid, rekening houden met lokale situaties zoals een verdunde bevolking en een andere bestuurlijke draagkracht. Daarom heb ik er persoonlijk over gewaakt dat er een minister van Plattelandsbeleid zou komen.

Mevrouw Hostekint, u verwijst terecht naar het regeerakkoord waarin staat aangegeven dat we effectief en efficiënt overleg dienen te organiseren tussen alle overheidsactoren met het oog op het behouden en het verhogen van de leefbaarheid van het platteland. Gisteren werd het IPO, het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg, gestart in Buggenhout. Er is bestuurlijk overleg met een 20-tal mensen die politieke verantwoordelijkheid dragen op gemeentelijk, provinciaal of Vlaams niveau.

Drie werkgroepen moeten beleidsadviezen en -aanbevelingen doen aan de Vlaamse Regering. Er is een werkgroep 'Leven en wonen', een werkgroep 'Productie van economische activiteit op het platteland', en een werkgroep 'Collectieve functies van het platteland'. In de eerste werkgroep onder het voorzitterschap van de heer Meert, is gisteren op mijn voorstel beslist om de problemen van het wonen op het platteland als eerste dossier aan te pakken, onder meer op basis van de studie van de Koning Boudewijnstichting. In afspraak met minister Keulen is het basismateriaal verruimd. Tegen oktober zal de afdeling Platteland van de VLM een basisdocument produceren, waarna de werkgroep begin oktober bijeenkomt, om daarover te debatteren en te reflecteren met alle betrokkenen. De bedoeling is dat het IPO in het najaar een beleidsadvies formuleert. Dan zullen we een aantal maatregelen kunnen suggereren.

Vorige week heb ik mensen uit een wijk van Langemark-Poelkapelle ontmoet, die de gevraagde dichtheid wilden verlagen van 7 naar 5 per eenheid, omdat dat beter overeenstemt met het plaatselijke woonweefsel, maar op allerlei regelgevingen en negatieve adviezen botsen. Wellicht hebben die mensen daarin gelijk. Hopelijk zullen de adviezen van de werkgroep tot concrete voorstellen leiden.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de minister-president, uw antwoord verheugt me omdat het probleem de nodige aandacht zal krijgen. Ik kijk uit naar het document dat in het najaar zal verschijnen. Het belang dat u hecht aan maatwerk vraagt een groot engagement van de lokale overheden. Soms schort het daaraan. U hebt zelf verwezen naar het gebrek aan bestuurlijke daadkracht. Daarom is het noodzakelijk dat een stevig beleidskader die gemeenten kan ondersteunen. Ik hoop dat daar verder aan wordt gewerkt.

Minister-president Yves Leterme: Twee van de werkterreinen zijn het maatwerk voor plattelandsgemeenten en het remediëren aan het gebrek aan bestuurlijke draag- en daadkracht. De provinciebesturen kunnen via de gebiedsgerichte werking een toegevoegde waarde bieden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Christian Verougstraete tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het risico van faling van meerdere rederijen wegens de hoge olieprijsen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verougstraete tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het risico van faling van meerdere rederijen wegens de hoge olieprijsen.

Deze vraag om uitleg had de vorige plenaire vergadering op de agenda moeten staan, toegevoegd aan de actuele vraag van de heer Verstreken, maar blijkbaar hebben de diensten de vraag niet opgemerkt. Daarom wordt de vraag nu, lichtjes aangepast, gesteld.

De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: De visserij kampt tegenwoordig met enorme problemen. Vandaag lezen we in de pers dat de olieprijsen opnieuw zijn

Verougstraete

gestegen tot bijna 61 dollar. Voor bepaalde sectoren, inzonderheid de visserij, is dat de doodsteek.

Als er niet snel wordt ingegrepen, gaan vele rederijen over kop, zegt de heer Corbisier, directeur van de Rederscentrale in Oostende. Op 2 juni hebben Europese visserijverantwoordelijken onder voorzitterschap van de heer Desutter, een onderhoud gehad met het kabinet van de Europese Commissaris, de heer Borg, over de problemen van de brandstofcrisis in de zeevisserij.

Naar aanleiding van deze vergadering werd de verbintenis bekomen dat zou worden onderzocht op welke manieren de Europese Commissie visserij schepen kan steunen die zware nadelen ondervinden van de hoge olieprijsen. Een aanzienlijke olieprijsverlaging is nog niet voor binnenkort. Het gevaar bestaat dat een hele waaier van visserij schepen voor solventieproblemen komt te staan.

In de eerste plaats heeft de EC ermee ingestemd een gezamenlijke werkgroep op te richten die zou bestaan uit de directoraten van de commissie die bevoegd zijn voor visserij en mededinging en de vertegenwoordigers van de visserij. De nationale steunmaatregelen in Frankrijk, Spanje en Italië als model voor een Europees programma vormen een van de onderwerpen die ter sprake zullen komen.

Tijdens de bespreking zal de aandacht ook uitgaan naar de waarborgen voor een gelijke behandeling van alle sectoren inzake het niveau van steunmiddelen die kunnen worden verstrekt zonder dat ze moeten worden aangemeld bij de commissie.

De Vlaamse visserij heeft het al jaren hard te verduren door de beperking van de visquota. De hoge olieprijsen brengen de sector almaar meer in het rood. Een studie van een consultancybureau van vorig jaar concludeerde dat de rederijen break-even kunnen draaien bij een gedefiscaliseerde dieselprijs van 0,27 euro per liter. Met een prijs van 0,35 euro opereren de reders al een hele tijd boven het niveau dat draaglijk is voor de sector. Boekhoudkundige kantoren voorspellen dat er in die omstandigheden een tiental faillissementen zullen vallen voor het einde van dit jaar.

Mijnheer de minister-president, welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om eventuele faillissementen van rederijen door de hoge brandstofprijzen te vermijden? Frankrijk, Spanje en Italië geven steun aan hun vissers. Kan de Vlaamse Regering hiervoor geld vrijmaken? De Europese Commissie eist als voorwaarde voor eventuele steunverlening energiebesparende maatregelen. Kan de Vlaamse Regering een vorm van steunverlening verlenen?

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om een bijkomend probleem aan te kaarten. Niet alleen de zeevisserij, maar ook de pleziervaart op zee, de binnenvaart en de havenrondvaarten gaan gebukt onder de hoge olieprijsen, omdat ze dikwijls vasthangen aan akkoorden met instanties zoals De Lijn, waardoor ze de vastgelegde prijzen niet kunnen verhogen. Ze komen dus nog meer in het gedrang.

Heel wat vissers zijn in financiële nood. Hier wordt gezegd dat de reders over kop zullen gaan. De meeste kopen hun gasolie bij de brandstofleveranciers. Het hangt van die instanties af of een rederij failliet gaat of niet. Zolang de brandstofleveranciers worden bediend door de grote gasolieleveranciers, is er geen probleem. Als die leveranciers zullen terugvallen op hun distributeurs en de kraan dichtdraaien, dan zullen er grote problemen zijn. De brandstofleveranciers zullen geen probleem maken voor mensen die jarenlang hun rekening trouw hebben betaald. De mensen die hebben gesjacherd, zullen wel in de problemen komen.

We moeten het probleem van bijvoorbeeld de Seastar oplossen. Ze hebben problemen omdat ze niet vasthangen aan een beurs en een opbodmechanisme. We moeten nagaan of we niet kunnen praten met de grote oliemaatschappijen om een overleg te organiseren zodat ze wat meer ademruimte geven aan de verdelers. Zo komen de vissers ook niet in het gedrang, en is iedereen gelukkig tot de olieprijsen weer zakken.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik ken de moeilijke situatie van de visserij al een hele tijd van op afstand, maar sinds vorige zomer probeer ik die van nabij te volgen. De olieprijs verergeren de toestand. Naast de hoge brandstofprijzen zijn er ook grote structurele problemen die we moeten aanpakken.

De prijs van de Brent is meer dan 60 dollar per vat. Dat is historisch hoog. Dat is voor alle sectoren een bijkomende moeilijkheid, maar zeker ook voor de Vlaamse zeevisserij, door de energieverlindende boomkorvisserij. Ik heb daarom het initiatief genomen om dat in Luxemburg ter sprake te brengen. Behalve van Duitsland, kreeg ik van vele lidstaten bijval.

Op 1 juli organiseren de dienst Concurrentie en de dienst Visserij een gezamenlijk overleg om te bepalen wat ze zelf kunnen doen en welke de marges zijn voor de lidstaten om maatregelen te nemen. Gisteren was er een bijeenkomst in Oostende met mijn administratie en de Rederscentrale. Ze hebben een aantal conclusies getrokken. Ze willen nagaan wat er op korte termijn kan gebeuren, en wat er structureel kan worden aangepakt.

Op korte termijn kan de overheid overbruggingskredieten en waarborgregelingen overwegen. Daarvoor moet het de-minimisplafond worden opgetrokken. Dat laat ons nu nauwelijks toe om iets te doen. Initiatieven tot rechtstreekse ondersteuning van of tegemoetkoming in de brandstofprijzen, zoals Frankrijk doet, worden stopgezet, omdat het te veel geld kost en niet conform de Europese regelgeving is. Ik twijfel of we in die zin iets kunnen doen.

Om een tegemoetkoming in de brandstofprijzen structureel te maken als een bepaald niveau wordt overschreden, moet naar een verzekering tegen hoge brandstofprijzen worden gegrepen. Dat veronderstelt premiebetalingen en verhoogt de kosten van de visserijactiviteit.

Op langere termijn moeten we de visserijsector aanmoedigen om andere visserijmethodes te hanteren. Daarover is heel wat wetenschappelijk onderzoek gebeurd. Er zijn pasklare toepassingen die vrij snel kunnen gebeuren. Natuurlijk vergt dat nieuwe investeringen, waarin het FIVA, de zusterorganisatie van het VLIF, moet kunnen tegemoetkomen. Hetzelfde moet kunnen gel-

den voor de vervanging van energieverlindende motoren door zuinigere motoren. Dat heeft natuurlijk pas effect op termijn.

We hebben afgesproken dat de Rederscentrale een nota maakt over de onmogelijkheid om de brandstofprijzen door te rekenen in het eindproduct. Die productieomstandigheid geldt voor alle rederijen. Vissen met de boomkor heeft wel zwaardere gevolgen. Normaal moet de gestegen productiekost, zeker bij gelijke concurrentievoorwaarden, kunnen worden doorerekend in de prijs voor de afnemer. De uitdrukkelijke vraag om het de-minimisplafond op te trekken wordt nogmaals voorgelegd aan de Europese Commissie. Er zal ook worden gezocht naar mogelijkheden om tegemoet te komen in de investeringen voor meer duurzame visserijmethodes, en naar een Europees of Vlaams garantiefonds.

Ik zal minister Van Brempt bevragen over de contracten die lopen tussen De Lijn en eventuele reders. Voor zover nodig zal ik de aandacht van de federale overheid vestigen op de problematiek van de gestegen brandstofprijzen. Ik heb als minister van Visserij geen directe impact op de plezier- en binnenvaart.

Wat de brandstofleveranciers betreft, ben ik graag bereid om de aandacht van de grote verdelers en raffinaderijen te vestigen op de problematiek van de solvabiliteit. Het is inderdaad zo dat op dit ogenblik een aantal visserijactiviteiten in stand wordt gehouden door het geduld van de brandstofleveranciers. Intussen is er echter een faillissement genoteerd en is er een tweede op komst. Indien deze prijzen aanhouden, zullen er onvermijdelijk nog meer volgen. De overheid heeft niet alle instrumenten in handen om daar adequaat op in te spelen.

De voorzitter: De heer Verougstraete heeft het woord.

De heer Christian Verougstraete: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord en voor het feit dat u de problematiek zowel op korte als op lange termijn opvolgt. Ik hoop dat via de vrijemarkteconomie de olieprijs tamelijk vlug daalt want dat zou een oplossing kunnen zijn voor de huidige problemen.

De voorzitter: Mevrouw Demeulenaere heeft het woord.

Mevrouw Stern Demeulenaere: Mijnheer de minister-president, u verwijst naar de overbruggingskredieten. Heel wat reders hebben die aangevraagd maar de procedures duren tergend lang. Er zou een vereenvoudigde procedure moeten worden gevonden. Ik ken reders die al 3 maanden wachten op een antwoord van de bank.

De mensen van de pleziervaart vallen niet onder de Europese regelgeving maar ook niet onder de federale. Ik weet niet waar die mensen terecht kunnen, en dat stoort me.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Ik ben ook begaan met het lot van die mensen. De federale overheid kan alleen iets doen aan de accijns op brandstof. Er is ook al een vrijstelling maar daarnaast zijn er nauwelijks middelen. Misschien is er een overbrugging van de sociale zekerheid maar de Vlaamse overheid is niet bij machte zich daar rechtstreeks in te mengen.

Wat de overbruggingskredieten betreft, kunnen we snel inspelen op de nood in de mate dat de Europese Commissie het de-minimisplafond zou verhogen. Zodra dat mogelijk is en er een waarborg kan worden verleend, zou de enigszins begrijpelijke terughoudendheid van de banksector kunnen afnemen. Op korte termijn is een overleg met de banken gepland om dat specifiek onderdeel onder de aandacht te brengen.

Vorige zomer hebben we in de glastuinbouwsector vastgesteld dat het verlenen van een gewestwaarborg in een weliswaar beperkt aantal gevallen een incentive was voor de banken om toch nog een krediet te verlenen aan de debiteurs die buiten hun wil in een moeilijke financiële situatie verkeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over administratieve lastenverlaging in de landbouw

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Callens tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over administratieve lastenverlaging in de landbouw.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, de administratieve verplichtingen voor de landbouwer zijn een zware last om dragen. Ze worden opgelegd vanuit Europa, de federale staat en de gewesten. Voor wat het Vlaamse aandeel in de verplichte formaliteiten betreft, werden in het verleden, maar ook door de huidige minister voor Landbouw, vele beloften gemaakt om van de administratieve vereenvoudiging een beleidsprioriteit te maken. Uiteraard valt niet te ontkennen dat een aantal, zij het schuchtere, stappen werd ondernomen. Een geslaagd voorbeeld is de administratieve vereenvoudiging inzake meststoffenproductie en -gebruik. Door het aanwenden van gegevens van Sanitel is het opmaken van een register van dierlijke mestproductie niet langer noodzakelijk.

De Mestbankaangifte is maar een van de vele verplichte jaarlijkse aangiftes. De noodzaak aan informatie voor de te volgen beleidsopties evenals het garanderen van onze voedselveiligheid wordt niet in vraag gesteld. De zware administratieve last wordt in de praktijk wel ervaren als een ware last die voor de landbouwer niet onmiddellijk een toegevoegde waarde genereert.

Een sprekend voorbeeld van inefficiënte informatiebevraging is de landbouwtelling, wat weliswaar een federale bevoegdheid is. De praktijk leert ons dat er sprake is van een nogal formalistische aanpak voor de telling. De landbouwer krijgt in ongeveer 70 percent van de gevallen een blanco aangifte toegestuurd waarmee hij naar de bevoegde gemeentelijke ambtenaar moet stappen. De gemeenten zijn nochtans in staat om een elek-

Callens

tronisch formulier te hanteren waarmee de gegevens rechtstreeks op de computer kunnen worden gecodeerd. Waarom kan bijvoorbeeld niet in de mogelijkheid worden voorzien dat de landbouwer via een vooraf ingevulde en ondertekende verklaring of langs elektronische weg de nodige gegevens verstrekt of in een volgende fase niet langer aangeschreven wordt voor de meitelling?

Volgens ramingen zou ongeveer een vijfde van de wetgeving inzake landbouw leiden tot vier vijfden van de administratieve verplichtingen. Daarom is er tevens nood aan het inventariseren van de wetgeving om systematisch een stappenplan voor vereenvoudiging door te kunnen voeren. Ik denk daarbij aan de bedrijven die via een loket alles regelen. Daarbij zouden alle gegevens in een data-systeem worden gestopt. De landbouwer zou die gegevens eventueel zelf zou wijzigen. De gegevens zouden kunnen worden geraadpleegd door iedereen die deze nodig heeft zoals bijvoorbeeld het NIS.

Mijnheer de minister-president, zijn er concrete plannen om de netwerking tussen de verschillende landbouwadministraties sterker aan te halen om een betere informatiedoorstroming te bewerkstelligen?

Hoe ver staat het met de bepalingen die in het regeerakkoord en de beleidsnota inzake administratieve vereenvoudiging werden opgenomen? Kan op korte termijn een afname van de administratieve lasten worden doorgevoerd en waarop zal de vereenvoudiging precies betrekking hebben?

Bestaan er op interministerieel niveau tussen de gewesten en de federale overheid gelijkaardige plannen om te streven naar meer administratieve lastenverlaging, uiteraard rekening houdend met voedselveiligheid en dierenwelzijn? Hoe kan dit concreet worden ingevuld?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer Callens, ik dank u voor uw bezorgdheid die ik trouwens met u deel. We stellen die zorg vast telkens we een bezoek brengen aan een landbouwbedrijf. Tot ergernis van sommigen in Vlaanderen

zullen we regelmatig landbouwbedrijven blijven bezoeken. Het gaat hier om een complexe zaak, onder meer omdat heel wat overheden en administraties binnen het Vlaams bevoegdheidsdomein elk vanuit hun eigen invalshoek het landbouwgebeuren benaderen en niet alleen vanuit het beleidsdomein Landbouw. Er wordt zelfs niet gecoördineerd vanuit Landbouw. Dit is wellicht een van de sporen die mogelijk in de nabije toekomst tot resultaat kan leiden. Daarbij komt dat het niet alleen gaat om de hoeveelheid van documenten maar vooral om de complexiteit en het opzoekingswerk dat nodig is om die documenten op een juiste manier in te vullen.

We willen een verlaging van de administratieve last, zonder afbreuk te doen aan de gestelde beleidsdoelstellingen. We proberen dossier per dossier en zonder de hemel op aarde te beloven, resultaat te boeken. Ik geef enkele voorbeelden van wat reeds is gerealiseerd. Zo is bijvoorbeeld het overdrachtdossier voor de melkquotaregeling vereenvoudigd door de aanpassing van de grondgebondenheid. Er zijn minder regels en we kunnen in ruime mate gebruik maken van gegevens die vanuit de MTR-aangifte zijn aangeleverd. De MTR op zich moet op termijn ook tot vereenvoudiging leiden omdat het gaat om een toeslagregeling per bedrijf in plaats van per teelt.

U had een vraag over netwerkvorming in de Vlaamse landbouwadministratie. Er is het voorbeeld van de aanvragen om in aanmerking te komen voor een aantal milieumaatregelen zoals biologische productiemethoden, groenbedekkers en mechanische onkruidbestrijding. Die gebeuren nu met hetzelfde formulier als de toeslagrechten en er moet maar één verzending gebeuren.

Overigens leidt vereenvoudiging tot een grotere toepassing van de regelgeving. Mensen laten het soms na om aanspraak te maken op een premie of een maatregel omdat alles veel te ingewikkeld is. Aan de andere kant wordt de budgettaire impact van een maatregel groter. Als we het echter menen met een bepaalde beleidsmaatregel, moeten we hem volop openstellen voor zoveel mogelijk mensen en er inspanningen voor leveren.

Er loopt momenteel in Oost-Vlaanderen een pilootproject. Er wordt onderzocht hoe de MTR-aangifte, de bedrijfstoelagenrechten en de aangifte voor de Mestbank gelijktijdig en op hetzelfde for-

Leterme

mulier kunnen gebeuren. Het project vertrekt van de gegevensbank opgebouwd via de MTR-aangifte. Er wordt binnenkort geëvalueerd en bekeken of er een implementatie kan gebeuren in heel het gewest. Naast de vereenvoudiging van de regelgeving zelf, is er ook de vereenvoudiging van de administratie voor de veehouders. Dat is een van de uitgangspunten die worden gehanteerd bij het voorbereidende werk voor het nieuwe Mestdecreet.

Er zijn een aantal afspraken tussen de gewesten en de federale overheid. U verwees zelf naar Sanitel in het kader van de mestwetgeving. Er is ook de uitwisseling van gegevens met betrekking tot de controle in het kader van cross compliance.

De weg is nog zeer lang. We moeten hem stapsgewijs afleggen want er rijzen soms onvermoede problemen wanneer men een bepaalde regelgeving wil afschaffen of vereenvoudigen. Het blijft een zorg en ik ben blij dat het parlement hier aandacht voor vraagt. Ik zal dit op geregelde tijdstippen aan de orde brengen en ingaan op de voordeelingen van het dossier.

We willen komen tot een digitale uitwisseling van gegevens via een virtueel enig loket. Daartoe is het unieke identificatiesysteem voor boeren nodig, naar analogie met de kruispuntbank voor ondernemingen. KMO's en handelaars krijgen een uniek ondernemingsnummer dat zowel door de federale als de Vlaamse overheid wordt gehanteerd. Een dergelijke praktijk toegepast op de landbouwsector, moet toelaten een digitaal loket te installeren. Elke boer kan daar de gegevens van zijn bedrijf – onder meer met betrekking tot MTR – permanent consulteren en opvolgen. Binnen de administratie Landbouw is er wat voorbereidend werk terzake bezig. Over data en procedures in het kader van concrete implementatie kan ik nog geen uitspraken doen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor het antwoord. De landbouwer vraagt niet dat morgen alles in orde is. Hij vraagt wel dat we het menen en vooruitgang boeken.

De voorzitter: We zullen op de suggestie ingaan om regelmatig de stand van zaken te bekijken en de evaluatie van het project in Oost-Vlaanderen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over diversificatie op landbouwbedrijven

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over diversificatie op landbouwbedrijven.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de vakgroep Landbouweconomie van de Universiteit Gent heeft een onderzoek gedaan naar de diversificatie bij West-Vlaamse landbouwers. Bijna een vijfde van de landbouwers vulde de enquête in, wat ik inschat als een succes. Uit de antwoorden blijkt dat 18 percent van de bedrijven die hebben geantwoord, aan diversificatie doet. In hoeverre juist de bedrijven die diversifiëren hebben geantwoord, is niet bekend.

De meest voorkomende vormen van diversificatie zijn natuurbeheer, verkoop en verwerking op de hoeve van groenten en fruit, verwerking van zuivel en dagrecreatie. Meestal zorgt de diversificatie voor een aanvullend inkomen, maar vaak staat er veel arbeidstijd tegenover.

De twee meest genoemde vormen van diversificatie, namelijk natuurbeheer en thuisverkoop, leveren merkwaardig genoeg ook de meeste vragen en negatieve reacties op. Het lage inkomen tegenover de bijkomende arbeid en de strenge reglementering worden als probleempunten naar voren geschoven. De wetgeving zou te streng zijn voor de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten.

Matthijs

De onderzoekers vragen dat de overheid werk maakt van promotie van diversificatie, onder meer door financiële en administratieve ondersteuning, bedrijfsbegeleiding en het aanmoedigen van samenwerkingsverbanden tussen landbouwers. Het is hoopgevend dat de regering de nodige steun verleent. De zorgboerderij was niet in het onderzoek opgenomen

Mijnheer de minister-president, op welke manier promoot de Vlaamse overheid diversificatie? Bij wie kan de land- en tuinbouwer terecht met vragen over diversificatie? Is er voldoende begeleiding voorzien voor natuurbeheer? Op welke manier denkt de Vlaamse Regering knelpunten bij de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten weg te werken? In hoeverre is de zorgboerderij als diversificatie een haalbare kaart qua bijkomend inkomen tegenover het bijkomende werk en de regelgeving?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, ik ben er van overtuigd dat we moeten streven naar duurzame oplossingen. Om te komen tot een duurzame landbouw, moet de verbreding marktgericht zijn. Het komt erop aan dat ze economisch rendabel is.

Mijnheer de minister-president, ik wil u vragen de volgende jaren bijzonder veel aandacht te besteden aan de rentabiliteit van de verschillende vormen van diversificatie. Het CLE heeft een uitgebreid landbouwboekhoudnetwerk van ongeveer 800 bedrijven waaronder ongeveer acht hoevetourismebedrijven. Misschien is het zinvol om de komende jaren via dit landbouwboekhoudnetwerk aandacht te besteden aan de rentabiliteit van de verbrede bedrijven. Zo kunnen we landbouwers misschien tijdig waarschuwen voor eventuele te hoge of te lage verwachtingen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Ik wil even aandacht vragen voor het gebruik van het woord diversificatie. Bij vele landbouwers vinden we niet alleen diversificatie maar ook verticale integratie. Wanneer iemand eigen producten begint te verkopen in een

beenhouwerij of bijvoorbeeld zelf verwerkt, is dat geen diversificatie maar integratie.

U spreekt over administratieve verplichtingen. Als landbouwbedrijven echt aan diversificatie gaan doen, is het normaal dat ze dezelfde verplichtingen hebben als andere zelfstandigen, zoals beenhouwers of kaasmakerijen. Hier zitten we vast aan de wetgeving terzake. Verticale integratie zouden we op Vlaams niveau misschien in één woord landbouwactiviteit kunnen noemen. Indien we dat kunnen doen, zou een deel van de administratieve verplichtingen, zowel federale als Europese, wegvallen. We zouden dan kunnen spreken over een totaal geïntegreerde landbouwactiviteit. Misschien kunnen we hier eens over nadenken.

De heer Jos De Meyer: Dit is een interessante discussie. Gisteren kwam dit ook ter sprake op de studiedag in Buggenhout. We moeten voorzichtig zijn, mijnheer Callens. Als een landbouwer zuivelproducten maakt, zoals ijs bijvoorbeeld, krijgt hij niet dezelfde normen opgelegd als een zuivelfabriek. Als een landbouwer dieren laat slachten en versnijden en deze verkoopt op het eigen bedrijf, krijgt hij dezelfde normen opgelegd als een slachthuis. De bezorgdheid voor volksgezondheid en hygiëne is terecht maar we moeten opletten dat we niet overdrijven. Het moet zoals mevrouw Rombouts zegt, economisch rendabel blijven en dan moeten de normen rekening houden met wat 'slechts' gebeurt in vergelijking met andere bedrijven.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, via diverse kanalen wordt diversificatie in de land- en tuinbouwsector gepromoot: steun aan investeringen, regelgeving voor zorgboerderijen, demonstratie- en sensibiliseringsprojecten en Leader+-projecten. Via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds kunnen investeringen gericht op de realisatie van landbouw met verbrede doelstellingen tot 40 percent subsidiëring bekomen bij het zelf verwerken, het commercialiseren of verticale integratie, hoevetourisme, landschapsbeheer en dies meer.

Voor de zorgboerderijen is een regelgeving uitgewerkt die reeds principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering en nu in de adviesprocedure

Leterme

zit om definitief te worden goedgekeurd. Vanuit de Vlaamse landbouwadministratie worden nog tal van andere projecten gefinancierd om de diversificatie in de landbouw aan te moedigen. Initiatieven in het kader van sensibiliseringsprojecten, Leader+, afzet van hoeve- en streekproducten, afzet van biologische producten, enzovoort, kunnen een bijdrage leveren aan de diversificatie.

Voor vragen over diversificatie kan de land- en tuinbouwer terecht bij de ALT en bij heel wat NGO-steunpunten, adviesinstanties en externe instanties zoals het Innovatiesteunpunt, het Steunpunt Groene Zorg, Bioforum, enzovoort. Ook de provincies maken zich verdienstelijk op dat vlak.

U snijdt terecht het probleem aan van de begeleiding van het natuurbeheer. Vanuit de Vlaamse Landmaatschappij zijn enkele bedrijfsplanners aangeduid die binnen de Regionale Landschappen de landbouwers intensief begeleiden bij het afsluiten van beheersovereenkomsten. Vanuit de Administratie Land- en Tuinbouw werd een 'Code Goede Landbouwpraktijken: Natuur' ontwikkeld, waarin diverse aspecten over agrarisch natuurbeheer aan bod komen. In dit kader werden vanuit de landbouwadministratie eveneens diverse demonstratieprojecten financieel ondersteund waarbij landbouwers konden kennis maken met interessante initiatieven van collega's op dat vlak.

U vroeg hoe de Vlaamse Regering knelpunten bij de ontwikkeling van nieuwe producten en diensten denkt weg te werken. Het is een bijzonder aandachtspunt want een van de vier lijnen van het beleid dat we proberen te voeren, heeft te maken met innovatie. Innovatie heeft zowel betrekking op het product zelf als op diversificatie. Daarbij wordt vaak gebotst op de veelvoudige en strenge regelgeving bij het opstarten van nieuwe initiatieven. Ik ben ooit zelf als schepen van Ruimtelijke Ordening geconfronteerd geweest met zo'n initiatief. Een jong landbouwerskoppel wilde een slagerij inrichten in een hoeve langs een drukke weg, meer bepaald de baan Menen-Ieper. Er waren bezwaren op het vlak van ruimtelijke ordening en stedenbouw. Er moesten kleine verbouwingen gebeuren inzake de hygiëne maar daar kreeg het koppel omwille van de ruimtelijke ordening geen goedkeuring voor.

Er komen heel wat beleidsaspecten bij kijken zoals voedselveiligheid, ruimtelijke ordening en leefmilieu. Het is de bedoeling om overleg te plegen zodat die knelpunten kunnen worden weggewerkt. Er zijn reeds overheidsopdrachten uitgeschreven om bepaalde knelpunten te inventariseren en oplossingen voor te stellen. We zullen het Interbestuurlijk Plattelandsoverleg als forum gebruiken. Wat het plattelandstoerisme betreft, kreeg gisteren de tweede werkgroep als eerste thema het plattelandstoerisme. Deze moet nagaan welke beleids- en bestuurlijke knelpunten moeten worden weggewerkt zijn om de diversificatie meer kansen te geven.

Uit contacten met de sector blijkt dat er voor de zorgboerderij wel degelijk een vergoeding van 15 of 40 euro per dag geldt, naargelang de gekozen formule. Dit leidt wel degelijk tot interesse bij de mensen. Het is een aanvulling op het inkomen verworven uit de normale landbouwactiviteit. Ook hier proberen we de administratieve overlast tot een minimum te beperken.

Ik verwijs naar de opmerking van mevrouw Rombouts over het CLE. Uiteraard moeten mensen die activiteiten pas aanvatten als ze er een aanvullend inkomen uit kunnen verwerven. De externe adviesinstanties die ik heb genoemd, belichten dat aspect van het probleem voldoende.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de minister, ik hoor dat er heel wat mogelijkheden bestaan en dat biedt perspectieven. Ik was alleen verwonderd over uw opmerkingen over de ruimtelijke ordening. Ik zie niet in dat een gemachtigd ambtenaar problemen kan maken over het inrichten van een winkeltje om vlees te verkopen. In mijn ervaring op gemeentelijk vlak heb ik zoiets nooit meegeemaakt.

Minister-president Yves Leterme: Het dossier heeft 2 tot 3 jaar aangesleept.

De heer Erik Matthijs: Dat verwondert me.

Minister-president Yves Leterme: Door de commercieel attractieve locatie was er heel wat argwaan, geheel ten onrechte volgens mij. De stad had een positief advies gegeven en dat botste op een ongunstig advies van de gemachtigd amb-

Leterme

tenaar. Ik denk dat dit probleem ondertussen is opgelost, maar er is ook een milieuprobleem dat van een andere orde is.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de problematiek van gewasbeschermingsmiddelen voor kleine teelten.

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Rombouts tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de problematiek van gewasbeschermingsmiddelen voor kleine teelten.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: De vermindering van het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen wordt op alle vlakken gepromoot en ondersteund. Zowel de verschillende overheden als de land- en tuinbouwsector hebben op dit vlak al heel wat inspanningen geleverd. In het kader van de voedselveiligheid en van de bescherming van het leefmilieu kijkt de consument over de schouder mee.

Sommige teelten lenen zich uitstekend voor biologische of geïntegreerde bestrijding. In die teelten wordt dan ook resoluut gekozen voor zoveel mogelijk biologische of geïntegreerde bestrijdingstechnieken of -middelen. Anderzijds kan de biologische bestrijder de ziekte of plaag niet altijd de baas en dringt zich noodgedwongen chemische bestrijding op. Kleine hoeveelheden correctiemiddel op sommige momenten kan men dus niet zo maar uitsluiten.

Aan de toelating van bestrijdingsmiddelen zijn relatief hoge kosten verbonden. Gezien het te verwachten rendement van de kleinschalige verkoop door onder andere de geïntegreerde teelt van bestrijdingsmiddelen in kleine teelten, rijst hier een probleem. Omdat bij kleine teelten de extra

omzet niet opweegt tegen de toelatingskosten ziet de fabrikant van een gewasbeschermingsmiddel af van een aanvraag. Dit heeft als gevolg dat voor kleine teelten het gebruik van legale correctiemiddelen niet meer mogelijk is. Anderzijds bestaan de nodige producten wel, zijn ze vaak erkend voor andere teelten en worden ze in die teelt dan ook legaal gebruikt.

Nederland kent dezelfde evolutie en werkt momenteel met een Fonds Kleine Toepassingen. Dit fonds geeft een financiële tegemoetkoming in de toelatingskosten van gewasbeschermingsmiddelen. Vanzelfsprekend is een groot deel van dit probleem een federale bevoegdheid.

Mijnheer de minister-president, ziet u mogelijke oplossingen voor de erkenning van bestrijdingsmiddelen voor kleine teelten en zo ja, op welke termijn? Worden de fyto-industrie en de land- en tuinbouwsector betrokken bij het zoeken naar mogelijke oplossingen? Zijn er mogelijkheden of taken voor proefbedrijven, gezien hun kennis en betrokkenheid met de praktijk? Hoe wordt het probleem op Europees niveau aangepakt? Ziet u hier mogelijkheden?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Ik denk dat mevrouw Rombouts de registratieprocedure van bestrijdingsmiddelen bedoelt. Meestal zijn het grote farmaceutische concerns die dat ontwikkelen. Die procedure is inderdaad heel zwaar.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Indertijd heb ik als lid van de Kamer veel aandacht besteed aan de registratie en certificatie van producten voor kleine teelten. De administratie Land- en Tuinbouw vindt dit een belangrijk aandachtspunt. Er werden verschillende erkenningen afgeleverd en we kunnen er nog een aantal verwachten. De federale overheid is hiervoor bevoegd.

De federale Dienst voor Residucontrole coördineert de groenteteelt. Binnen deze dienst wordt een ingenieur deeltijds meegefinancierd via de telersvereniging. Die ingenieur bereidt de nodige dossiers en erkenningen voor bij de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en

Leterme

Leefmilieu. Voor de fruitteelt en de sierteelt wordt dit werk gecoördineerd door de afdeling Voorlichting Land- en Tuinbouw van de landbouwadministratie in samenwerking met de proefcentra voor fruit- en sierteelt. De financiering, indien nodig, gebeurt door het federale Fonds van de Grondstoffen.

Vooraleer aanvragen worden samengesteld, wordt overleg gepleegd met de beroepssector via de verenigingen, beroepsorganisaties en proeftuinen. Aan de betrokken fyto-farmaceutische firma's wordt eerst gevraagd over welke informatie ze beschikken in België of andere Europese lidstaten. In de mate van het mogelijke wordt die gebruikt om de erkenning te verkrijgen of te versnellen. Er is meestal een positieve medewerking van de industrie.

De proeftuinen zijn al betrokken bij deze materie. Indien er nog proeven op het gebied van efficiëntie of selectiviteit moeten worden uitgevoerd, gebeurt dat bij voorrang op de betrokken proeftuin. Voorwaarde is wel dat de betrokken proeftuin erkend moet zijn. Dit is reeds het geval voor de proeftuinen van Sint-Katelijne-Waver, Beitem, Gorseem en Kruishoutem. De proeftuin van Hoogstraten is in aanvraag. De financiering van de proeven gebeurt meestal door het federaal Fonds van de Grondstoffen of door de groenteveilingen.

Op dit ogenblik is er voor de verschillende sectoren overleg tussen de lidstaten om gegevens uit te wisselen om erkenningen voor kleine teelten te bekomen. De federale overheid werkt daaraan mee. Voor groenten en fruit werden overlegplatforms in het leven geroepen waar de problemen worden geïnventariseerd en doorgegeven aan de federale overheid.

Verder zijn er verschillende overlegvergaderingen belegd tussen Vlaanderen en Nederland om gegevens uit te wisselen. Dit heeft al tot erkenningen geleid. Op Europees vlak is in de richtlijn 91/414 voorzien in de wederzijdse erkenning voor werkzame stoffen die in bijlage 1 staan. Er staat een nieuwe EU-regelgeving op stapel voor de erkenning van gewasbeschermingsmiddelen. Hierin staat dat er een erkenning komt per zone van verschillende lidstaten samen en niet meer per lidstaat afzonderlijk. Dit moet de mogelijkheid

bieden om sneller erkenningen voor kleine teelten te realiseren omdat die dan voor de industrie ook commercieel interessanter worden.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: De registratie moet eigenlijk per teelt gebeuren. Waar weinig middelen nodig zijn in de teelt, is de kost hoog en is de meeropbrengst laag. Mijnheer de minister-president, ik begrijp dat u bezig bent met de zaak, en dat er oplossingen in het verschiet zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de oprichting van telersverenigingen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Callens tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de oprichting van telersverenigingen.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: De laatste weken is de oprichting van de telersvereniging Ingro niet weg te slaan uit de berichtgeving in vele media. Met Ingro werd het startschot gegeven aan de coöperatieve samenwerkingsvorm tussen telers en diepvriesproducenten. Het initiatief kon op heel wat steun rekenen vanuit de sector zelf, nadat de onderhandelingen begin 2005 niet van een leien dakje verliepen. De grote landbouworganisaties schaarden zich eveneens eensgezind achter dit project en roepen de telers op zich aan te sluiten. Ook minister-president Leterme steunt dit initiatief voluit.

De oprichting van die telersvereniging sluit aan bij de Europese gemeenschappelijke marktordening voor groenten en fruit. Momenteel zit Ingro in de fase van voorlopige erkenning om daarna

Callens

een definitieve erkenning te ontvangen met een volwaardig operationeel programma. Belangrijk hierbij is dat de vereniging toegankelijk moet zijn voor alle producenten ongeacht met welke verwerker een contract werd afgesloten. Ook de in toekomst moet dit mogelijk blijven.

Mijnheer de minister-president, u benadrukt dat zowel producenten als verwerkers er baat bij hebben de Vlaamse positie te verdedigen en de verantwoordelijkheid te delen. Toch blijkt dit niet helemaal een verhaal van rozengeur en maneschijn te zijn. Bepaalde groenteverwerkende bedrijven lijken veeleer een afwachtende houding aan te nemen en zijn niet overtuigd van de meerwaarde van dergelijk project. Uiteraard vormt dit een belemmering op de verdere ontwikkeling van Ingro.

Mijnheer de minister-president, wat is de situatie bij de telersvereniging Ingro? Wat zijn de argumenten van de diepvriesgroentebedrijven? Wat zijn hun verwachtingen en alternatieven? Wat kan de mogelijke invloed zijn op de prijsvorming van de coöperatieve vennootschapsvorm? Dreigt dit op termijn geen verstoring element te zijn voor de vrije handel en mededinging? Dit hangt ook af van de Europese regelgeving.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister-president, kunnen andere samenwerkingsvormen worden ondersteund, gezien de samenwerking een van de krachtlijnen is van de beleidsnota? In het kader van het VLIF wordt dat ook gepromoot. Kunnen er momenteel nog andere samenwerkingsvormen worden ondersteund of financieringsvormen aangesproken?

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Naast innovatie is samenwerking inderdaad een belangrijk onderdeel. Dat moet leiden tot kostenbeheersing, ofwel tot het verwerven van meer marktmacht, waardoor een groter deel van de toegevoegde waarde kan terugvloeien naar de producenten. Daarom

is een telersvereniging opgericht. Ik verleen daar morele steun aan.

De coöperatieve vennootschap Ingro werd bij notarisakte opgericht in Roeselare. De ledenwerfing is volop aan de gang. Een 500-tal bedrijven hebben zich ingeschreven, wat wijst op een succes. Op 6 juli zal de eerste algemene vergadering plaatsvinden. De telers zullen dan hun erkenningsprogramma kunnen goedkeuren. Op 7 juli zal het erkenningsdossier officieel worden overgemaakt aan de bevoegde administratie. Binnen een termijn van 3 maanden na ontvangst van het ontwerp van erkenningsprogramma en alle bewijsstukken, moet een beslissing worden genomen over het erkenningsdossier.

Ingro hoopt op 1 oktober operationeel te worden. Dat is de streefdatum die de initiatiefnemers wordt vooropstellen. Het moet de bedoeling zijn om goed samen te werken en te overleggen met de hele sector. Verschillende bedrijven zullen de volgende dagen aansluiten. Een bepaald deel van de sector is bereid om tot de oprichting over te gaan. Het is van cruciaal belang dat we van start gaan en de problemen oplossen.

De brief die door de diepvriesgroentebedrijven aan de telers werd gericht, moet in dat kader worden gesitueerd. Hierin werden een aantal bezorgdheden verwoord. Ik heb op een bepaald moment wel gereageerd, omdat ik het jammer vond dat via de brief de indruk werd gewekt dat een zekere druk wordt uitgevoerd op de producenten. De indruk werd gewekt dat de diepvriesgroentebedrijven het belang van de telersvereniging in twijfel trokken en indirect boeren ervan probeerden te overtuigen om geen lid te worden van Ingro. Dat was niet mijn wens.

Ik heb begrepen dat de bedrijven vreesden dat de telersvereniging onrealistische verwachtingen zou scheppen over de prijsvorming en het ingrijpen in de marktmechanismen. Daar heb ik alle begrip voor, want de bedrijven moeten met zeer smalle marges werken. Er is een scherpe daling van de prijs van diepvriesgroenten, zowel op de Europese als op de wereldmarkt. Ik heb dus begrip voor de moeilijke marktsituatie.

Het concept van de telersvereniging – ik heb daar nooit een geheim van gemaakt – is wel degelijk bedoeld om de marktmacht van de producenten

Leterme

te versterken. Dat kan ook voordelig zijn voor de diepvriesgroentebedrijven. Op die manier bestaat de zekerheid dat ook binnen 10, 15 of 20 jaar in de omgeving van de bedrijven in West-Vlaanderen voldoende groenten zullen worden geteeld.

De bedrijven kunnen een deel van de groenten betrekken uit Noord-Frankrijk, en op termijn misschien zelfs uit Nederland, maar ze hebben er belang bij dat voldoende groenten worden geteeld in de onmiddellijke omgeving. Een beetje meer orde in de prijsvorming kan dus geen probleem zijn.

De diepvriesgroentebedrijven vrezen dat de producten niet meer aan verschillende verwerkers geleverd zouden kunnen worden. Ik moet dat ontkennen. Ingro zal aan alle verwerkers kunnen afzetten. Indien gewenst zal Ingro wel bepaalde producten van bepaalde telers kunnen voorbestemmen voor bepaalde verwerkers.

Iets meer concentratie van het aanbod is een doelstelling, niet alleen van Ingro, maar ook van de gemeenschappelijke marktordening groenten en fruit. Telers die kiezen om geen lid te worden van de telersvereniging, kunnen nog altijd rechtstreeks contracten afsluiten met de verwerkers. Nu al worden de contractprijzen onderhandeld door het Verbond van Groenteverwerkende Bedrijven en de landbouworganisaties. Als in de toekomst prijsonderhandelingen worden gevoerd tussen VGB en de telersvereniging zal dat in de feiten niet veel veranderen.

Er is een bijkomend belangrijk voordeel. Dankzij de telersvereniging en het voldoen aan de Europese regelgeving ter zake, zal het mogelijk zijn om verschillende kosten af te wentelen op het operationele programma GMO. Deze kunnen dan voor 50 percent worden gesubsidieerd. Dat kan voor de telers een kostenverlagend effect hebben, bijvoorbeeld voor analyse- en controlekosten, telersbegeleiding, enzovoort.

Naast het verbeteren van de opbrengst van groenten is er de drastische kostenbeheersing. Deze twee elementen samen kunnen het gezinsinkomen van de groentetelers verbeteren.

In samenwerking met de verwerkers kan de telersvereniging werken aan de programmering van de

productie, om ze beter af te stemmen op de noden van de markt.

Er kunnen natuurlijk meerdere telersverenigingen worden erkend. Het initiatief is vrij. De herziening van de VLIF-reglementering betreffende machines is een voorbeeld van hoe we vanuit een eigen beleid de samenwerking tussen landbouwers bevorderen. Dat is vooral gericht op de beheersing van de kosten.

We proberen dossier per dossier de samenwerking te bevorderen. Net zoals we innovatie en kwaliteit proberen te bevorderen doorheen heel ons beleid.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Mijnheer de minister, tijdens de bespreking van de beleidsnota heb ik gezegd dat we moeten oppassen met het aankopen van machines, om niet in het vaarwater van de loonwerkers te komen. Er zijn nog kansen voor een aantal jonge landbouwers. Als er op een landbouwbedrijf twee of drie zonen of dochters zijn, kunnen zij als loonwerkers beginnen. We moeten oppassen dat we dus niet in het vaarwater van die mensen terechtkomen.

Mijnheer de minister, u zegt dat het systeem kostenbesparend is, maar loonwerkers werken ook regulerend. Als een aantal landbouwers samen een machine kopen, is de kans groot dat ze ruzie maken over het gebruik van de machine. De loonwerkers bepalen zelf het gebruik van de machines.

Stel dat het nog twee weken niet regent. Als de groenten wegwijnen, kan dan een beroep worden gedaan op een schadevergoeding? Bestaat er een droogteschadevergoeding?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, zijn er vandaag al andere samenwerkingsvormen mogelijk? Of wordt dat in het vooruitzicht gesteld?

Minister-president Yves Leterme: Er is nu al VLIF-steun voor coöperaties, maar we willen de mogelijkheid wel verruimen.

De heer Jos De Meyer: Ik weet uit ervaring dat machinerijen tot nu toe niet eenvoudig waren.

De Meyer

Ik ken een voorbeeld uit mijn regio, waarvoor enkele jaren geleden VLIF-steun werd gevraagd, maar die was jammer genoeg niet mogelijk.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Callens, ik denk dat u als burgemeester perfect op de hoogte bent van het droogteprobleem van de tuinbouw.

Indien schade wordt vastgesteld omwille van uitzonderlijke natuurlijke gebeurtenissen kan, op aangeven van de mensen zelf, de beslissing worden genomen om de gouverneur, als commissaris van de regering, de opdracht te geven de vaststellingen te verzamelen via de gemeentebesturen. Hij brengt dan verslag uit, op basis waarvan, na een Europese aanmelding, een beslissing wordt genomen. Dat is de normale procedure voor landbouwrampen.

Er wordt regen aangekondigd. Hopelijk schenkt die voldoening aan de gewassen van de land- en tuinbouwers.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de landbouwwraad met betrekking tot de hervorming van het Europees suikerregime

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx-Van Goey tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de beslissingen van de landbouwwraad met betrekking tot de hervorming van het Europees suikerregime.

Mevrouw Merckx-Van Goey heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik stel deze vraag gedeeltelijk naar aanleiding van een

aantal voorstellen die vorige week op tafel lagen bij de Europese Commissie. Niemand is tevreden met een drastische suikerhervorming.

Het gaat niet goed met de suikersector. Op de Europese top van 16 en 17 juni slaagde de Europese Raad er niet in een akkoord te bereiken over de financiële perspectieven voor de periode 2007-2013. De Europese staatshoofden en regeringsleiders hebben geen akkoord bereikt over de meerjarenbegroting, waar landbouw een belangrijk onderdeel van is. Dat is ook belangrijk is voor de budgetten voor de regio's.

De week nadien werd op de Landbouwwraad gesproken over het Europese suikerbeleid. De Wereldhandelsorganisatie, of WTO, veroordeelde het Europese regime voor de productie van suiker. In die context was er het voorstel van Europees Commissaris voor Landbouw, mevrouw Fischer Boel, over de liberalisering van de suikermarkt. Ze wil de prijs van de suiker verlagen alsook die van de suikerbieten. De boeren krijgen daarvoor een compensatie. Voor heel wat bedrijven, vooral in Haspengouw, zal dit een fors inkomensverlies betekenen. Dit zal ook gevolgen hebben voor de aanverwante industrie, zoals de suikerraffinaderijen, de zaadproducenten, de transportsector enzovoort.

Welk gevolg heeft het uitblijven van een akkoord over de landbouwwuitgaven in Vlaanderen? Ik neem aan dat de positie van België terzake enigszins anders zal zijn dan die van Vlaanderen. Blijft het financieringsbeleid van het landbouwbeleid nu ongewijzigd?

In hoeverre zijn de voorstellen van de Europese Commissie over de hervorming van het suikerregime een gevolg van de uitspraak van het WTO-panel? Wordt er nog onderhandeld in het kader van de WTO?

Hoe gebeurt de voorbereiding van de standpuntbepaling van België? Het zal belangrijk zijn om binnen Europa een consensus te bereiken over de hervorming van het suikerregime. Wat is de impact van het gebrek aan een consensus op de status van de betwisting bij de WTO?

Wat werd op de Landbouwwraad van 21 en 22 juni beslist met betrekking tot de suiker? Wat zijn de consequenties voor de boer, de planter, de suiker-

Merckx-Van Goey

fabriek en de tewerkstelling in de sector? Voor de boer is in een compensatie voor inkomensverlies voorzien. Hoe staat het met de andere actoren? Hoe staat het met de quotaregeling? Zijn er wijzigingen aan het verdelingsmechanisme? Wie zal beslissen over de verdeling tussen de boeren?

Hoe denkt u de toekomst van de Vlaamse suikersector veilig te stellen? Wat moet er gebeuren met de telers, de industrie, de tewerkstelling?

Oxfam en vertegenwoordigers van de ACP- en de MOL-landen hebben invloed gehad op de opbouw van het Vlaamse en het Europese standpunt over de suikerhervorming. Wat zijn de gevolgen van het voorstel van de Europese commissaris?

Wanneer zal de hervorming ingaan? Hoe kunnen de gezinsbedrijven deze implementeren?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Leterme: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, het is betreurenswaardig dat er geen akkoord is gevonden over de financiële perspectieven. Tot er een andere beslissing is, baseren we ons wat de eerste pijler betreft op het akkoord in Agenda 2000 waarin het financiële kader voor 2000-2006 is vastgelegd. Tot en met eind volgend jaar is er geen probleem. Wat de komende programmaperiode 2007-2013 betreft, is er het Conrad-akkoord. Zo lang dit akkoord niet wordt vervangen door een ander, zijn we zeker van deze middelen. Wat de tweede pijler betreft, zijn er na 2006 uiteraard geen zekerheden.

Over de financiële perspectieven wordt in ons land zeer goed samen beraadslaagd en gewerkt aan eensluidende standpunten. Ik verwijs hierbij naar recente actuele vragen die hierover zijn gesteld in de plenaire zitting. Er is een arrest in beroep uitgesproken op 19 mei 2005 en dat heeft volledig impact op de hervorming van het suikerregime. Het suikerregime wordt geacht om zich tegen juli 2006 te conformeren aan de uitspraak van het WTO-panel. De veroordeling bevatte twee aspecten: enerzijds de gesubsidieerde wederuitvoer van de ingevoerde A-suiker en anderzijds de uitvoer

van C-suiker. Het gaat hier om een definitieve uitspraak in beroep.

De voorbereiding van de standpuntbepaling van België verloopt voor alle dossiers in het kader van de WTO-samenwerking volgens dezelfde methode. Via de coördinatiediensten bij Buitenlandse Zaken wordt in overleg met alle interne Belgische bevoegde overheden een gemeenschappelijk Belgisch standpunt ten aanzien van de Europese Commissie vastgelegd. Dit Belgische standpunt wordt door een vertegenwoordiger van Buitenlandse Zaken op het zogenaamde Comité 133 naar voren gebracht. Dit Comité is een orgaan op Europees niveau waar alle lidstaten in onderling overleg het mandaat van de Europese commissaris in de WTO-onderhandelingen vastlegt.

De Europese Raad heeft nog niets beslist. Het is niet zo dat de Europees Commissaris op de raad een voorstel zou hebben toegelicht. Dat is pas de volgende dag, op 22 juni gebeurd in het kader van de normale communicatie van de Commissie. In Luxemburg is dat zelfs niet ter sprake gekomen.

Ik som even de voornaamste wijzigingen op ten aanzien van de mededeling van vorig jaar. Het quotumregime zou behouden blijven tot het campagnejaar 2014-2015, zonder evaluatie in 2008. Er zou geen opgelegde quotumvermindering zijn maar een nog sterkere prijsdaling. De huidige suikerprijs bedraagt 632 euro per ton. In de mededeling wordt 421 euro per ton voorgesteld en in het huidige voorstel is sprake van 385 euro per ton.

Verder zijn er belangrijke inhoudelijke wijzigingen ten opzichte van het huidige suikerregime. Er is niet langer sprake van een interventieprijs en de mogelijkheid tot publieke opslag, maar van een referentieprijs en de mogelijkheid tot privé-opslag. Voor de suikerbiettelers wordt voorzien in een inkomenscompensatie tot 60 percent via de ontkoppelde bedrijfstoeslag.

Er zal ook niet langer sprake zijn van een A-, B- en C-quotum. Het C-quotum verdwijnt in het verlengde van de WTO-uitspraak en het A- en B-quotum smelten samen. Er zou een herstructureeringsfonds voor de hele suikersector worden opgericht dat vier jaar actief zal zijn, dus tot 2010.

Ten slotte is er geen quotumbepaling voor de productie van eindproducten zonder suiker en

Leterme

zou er een energiepremie mogelijk worden in het kader van de non-foodproductie.

De suikerbietenenteelt is voor de akkerbouw een belangrijke en sterke pijler. U vraagt hoe we de toekomst van de Vlaamse suikersector zien, zowel voor de telers en de industrie als voor de tewerkstelling. Ik hoop dat het voorliggende voorstel in belangrijke mate kan worden geamendeerd en bijgestuurd. Dit moet gebeuren in samenspraak met federaal minister Laruelle en Waals minister Lutgen. Alle landbouwministers zitten trouwens op dezelfde golflengte wat dit betreft. We moeten echter wel realistisch zijn: er komt in ieder geval een suikerhervorming. Het komt er nu op aan om de gevolgen daarvan, zeker voor de Vlaamse suikersector, zo goed mogelijk in te schatten om tot een goede standpuntbepaling in de Europese Raad te komen.

De suikerbietenenteelt in Vlaanderen behoort tot de meest competitieve in Europa en heel de wereld. Het is dan ook belangrijk dat die productie gewaarborgd blijft. Uiteraard zijn de voorgestelde prijzen onhoudbaar, ze zitten 30 tot 50 euro onder het minimum om een break-even te realiseren. Een opgelegde quotumvermindering en een drastische prijsdaling is echter een combinatie die helemaal verwerpelijk is. We hebben binnen de Belgische context overlegd over een quotumbepaling met prijsbehoud. Dit lijkt ons meer aangewezen voor de Vlaamse situatie.

We zijn in elk geval van plan om de weinige tijd die ons rest tot de Raad van 18 juli, waarop de voorstellen zullen worden besproken, te gebruiken om in nauw overleg met heel de suikersector een duidelijk standpunt te bepalen. We hebben trouwens ook gelijklopende afspraken met de Waalse en federale ministers om een duidelijke strategie te hanteren als lidstaat op Europees niveau.

Net als mevrouw Merckx kan in enkel het belang van de suikerbietenenteelt voor Vlaanderen bevestigd worden. Ik ben ervan overtuigd dat een competitieve suikerbietenenteelt in Vlaanderen kan blijven bestaan. Daartoe moeten we nu de randvoorwaarden creëren.

U vroeg naar de concrete gevolgen voor de suikerproducenten in de ACP- en de MOL-landen.

De invoer van preferentiële suiker uit de ACP-landen zoals wij die reeds op dit moment kennen, blijft uiteraard bestaan. Ook wordt het initiatief Everything But Arms, waarbij we een volledig vrije invoer van suiker uit de MOL-landen vanaf 1 januari 2009 toelaten, bestendigd, op voorwaarde dat de prijzen waaraan deze preferentiële suiker zal worden vermarkt, ook de nieuwe verlaagde referentieprijzen zijn. Dat betekent dat het inkomen van die mensen zal dalen met ongeveer 40 procent. We hebben hierover een vergadering gehad met vertegenwoordigers van de ACP- en de MOL-landen op 9 juni in het kader van een conferentie die met steun van minister Bourgeois en mijn kabinet werd georganiseerd. Ook Oxfam, Vredeseilanden en Wervel namen daaraan deel.

U vroeg wanneer de hervorming zal ingaan. De commissie wil de hervorming van het suikeregime laten ingaan vanaf het campagnejaar 2006-2007. Alles hangt natuurlijk af van een akkoord in de Landbouwwraad. Ik heb begrepen dat men erop mikt om ten laatste in oktober of november een akkoord te bereiken.

De implementatie van de hervorming door de sector is op dit moment moeilijk te voorspellen. Er spelen een aantal factoren mee die nu moeilijk zijn in te schatten. Ik zie de toekomst met zeer veel zorg tegemoet, maar ik weiger de situatie louter negatief te bekijken. We hebben nog een kans om de voorstellen van de Europese Commissie bij te sturen. Ik heb dit vorige week nog gevoeld in de Europese Raad, hoewel een aantal landen zich graag zullen neerleggen bij de voorstellen van de Commissie, zeker een aantal noordelijke landen. Het komt erop aan pogingen te ondernemen vanaf 18 juli, om onder de lidstaten voldoende stemmen te verenigen in de Europese Raad om nog wijzigingen aan te brengen in de voorstellen van Commissaris Fischer Boel. Zoals in andere dossiers, zullen we hiervoor ons best doen en proberen de twaalf Belgische stemmen daartoe naar best vermogen te gebruiken.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord, vooral voor de laatste opmerking. Ik onderschrijf uw opinie dat we nu alles moeten zetten op een bijsturing en dat dit het best gebeurt in overleg met de hele suikersector. Het is positief dat alle land-

Merckx-Van Goey

bouwministers van dit land op dezelfde golflengte zitten.

Bij mijn weten is het altijd iets moeilijker om ook de minister van Buitenlandse Zaken over de streep te trekken. Ik weet niet op welke wijze hij kan worden overtuigd. Uiteraard kan het economische belang van de sector een element zijn. U bent er ook in geslaagd om een bijsturing te krijgen van het standpunt over de visserij. We hopen dat de belangrijke impact van suiker, niet alleen van de suikerproductie maar ook van andere niet-landbouwtoepassingen, kan worden aangewend. Net op het ogenblik dat er zich allerlei opportuniteiten voordoen, mogen de expertise, de know-how en het areaal niet in gevaar worden gebracht. We rekenen hiervoor op u. Ik neem aan dat 18 juli een eerste vervaldag is. Na het reces hopen we u daarover nog eens te kunnen ondervragen.

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Merckx, ik dank u voor de belangstelling voor het dossier. Het wordt een bijzonder moeilijke oefening. U hebt verwezen naar interne Belgische toestanden. Het feit dat zowel de derdewereldorganisaties als de sector en de verschillende landbouwministers aan hetzelfde zeel trekken, is heel belangrijk voor een eendrachtige formulering van het Belgische standpunt. We mogen het belang niet onderschatten van het feit dat de Europese Commissaris voor Ontwikkelingssamenwerking een Belg is die vertrouwd is met het suikerdossier, zij het vanuit een regionale benadering. We zullen er zeker in slagen een eendrachtig Belgisch standpunt naar voren te schuiven.

Zowel de belangen van de Europese landbouworganisaties als van de lidstaten, zijn zeer divergent, alhoewel men nu tot een eensgezind standpunt is gekomen. Het zou wel eens kunnen dat dezelfde breuklijn zich voordoet als in andere dossiers. De meer noordelijk gerichte landen zullen wel instemmen met wat voorligt, en de zeer kostenefficiënte landen zullen de neiging hebben om een compromis te aanvaarden dat in de richting gaat van wat Commissaris Fischer Boel voorstelt. De vraag is of we met voldoende zullen zijn om ofwel een blokkeringsminderheid ofwel een gekwalificeerde

meerderheid bijeen te krijgen voor een gezamenlijk standpunt. We doen ons best en we wachten het resultaat af.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.43 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

